

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«29» травня 2025 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області полковник юстиції Мельник Святослав Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні 22022090000000003 від 27.02.2022 за ознаками злочинів, передбачених ч. 2 ст. 111; ч.ч. 1, 2, 3 ст. 109; ч.ч. 2, 3 ст. 436-2; ч. 2 ст. 435-1; ч.ч. 1,2 ст. 110; ч.ч. 1,5, 6 ст. 111-1; ч. 1 ст. 114-2; ч. 1 ст. 161; ч. 1 ст. 111-2; ч. 1 ст. 114-1 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

**Бурдуленко Олені Владиславівні,
24.07.1983 р.н., українці, уродженці
м. Харків, зареєстрованій за адресою:
м. Харків, вулиця Героїв праці, 15А/55,
код ДРФО 3052010129, громадянці
України, раніше не судимій, -**

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- **ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у вчиненні державної зради, а саме: діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України (в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022);**

- **ч. 1 ст. 111-2 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації і підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора; добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.**

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Бурдуленко О.В.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України

забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Оцінюючи реалізацію проголошеного в Україні Євроінтеграційного курсу розвитку держави через практичну підготовку та подальше підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом як реальну загрозу економічним та геополітичним інтересам РФ, упродовж 2013 року у представників влади РФ, у тому числі, службових осіб Міністерства оборони РФ (далі – МО РФ), Генерального штабу Збройних Сил РФ (далі – ГШ ЗС РФ), матеріали щодо окремих з яких виділені в інші провадження, виник спільний злочинний умисел на вчинення задля захисту інтересів РФ протиправних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Зокрема, розглядаючи елементами такої загрози втрату впливу РФ на політичні та економічні процеси в Україні, поглиблення співпраці України з НАТО та високу ймовірність денонсації угод щодо тимчасового перебування Чорноморського флоту РФ (далі – ЧФ РФ) на території України в Автономній Республіці Крим та в місті Севастополі (далі – АР Крим), вказані представники влади РФ вирішили в разі невідворотності вказаних демократичних процесів, які відбувалися в Україні, поєднуючи свої дії з політичними, дипломатичними, економічними та інформаційними заходами реалізувати вказаний злочинний умисел шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів ЗС РФ, у тому числі, дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим, а також із залученням інших осіб, у тому числі громадян України та РФ та вчинення інших злочинів. При цьому вказані особи співучасники злочину усвідомлювали суспільно небезпечний характер таких своїх дій, передбачали заподіяння такими діями значних матеріальних збитків державі Україна, українському народові та інші тяжкі наслідки, в тому числі, в разі спротиву військовій агресії у виді загибелі людей, та бажали їх настання.

Враховуючи надзвичайно вигідне геополітичне розташування території АР Крим, яка дає змогу контролювати Південь РФ, акваторії Чорного та Азовського морів, має найбільше військово-стратегічне значення серед інших територій України, вказаними представниками влади РФ було прийнято рішення розпочати планування та підготовку для ведення агресивної війни проти України саме з території АР Крим, яку передбачалося окупувати та анексувати. При цьому, було враховано і те, що на цій території вже дислокувалися підрозділи ЧФ РФ, що сприяло б найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної агресивної війни.

Одним із першочергових етапів реалізації злочинного умислу щодо ведення агресивної війни проти України передбачалося здійснення прихованого вторгнення найбільш підготовлених та мобільних підрозділів ЗС РФ, у тому числі спеціального призначення, на територію АР Крим для посилення підрозділів ЧФ РФ у здійсненні військової окупації території півострову Крим шляхом силових захоплень та взяття під контроль будівель і споруд, що забезпечують діяльність органів державної влади України з метою перешкоджання їх нормальній роботі та здійснення силового впливу на їх діяльність; блокування та взяття під контроль військових частин Збройних Сил України (далі - ЗС України), Державної прикордонної служби України (далі - ДПС України), підрозділів Внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України (далі - ВВ МВС України) для перешкоджання їх законній діяльності щодо відсічі збройної агресії РФ, оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості; пошкодження військових об'єктів ЗС України, які мають важливе оборонне значення; перекриття та блокування авіаційного, транспортного та морського сполучення АР Крим з метою ізоляції АР Крим та недопущення пересування на півострів із материкової частини України військових підрозділів ЗС України та представників правоохоронних органів для протидії збройній агресії РФ. Одночасно ці дії планувалося провести у чіткій взаємодії з військовими козацькими товариствами під виглядом місцевого населення АР Крим, з представниками так званої «самооборони», з мобілізованими на такі акції громадянами РФ та проросійсько-налаштованими активістами з числа місцевого населення АР Крим.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами співучасниками злочину було прийнято рішення активно використати протестний потенціал населення окремих регіонів України, в тому числі АР Крим, для організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду територіальної цілісності та недоторканості України. Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України на території півострова Крим передбачалося відторгнення окупованих територій від України шляхом організації та проведення псевдореферендуму та подальше їх приєднання до складу РФ, тобто їх анексія.

Для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ, у тому числі десятками тисяч російських громадян, котрі проживали в межах дислокації російських гарнізонів ЧФ РФ на території АР Крим, та жителями південно-східних регіонів України злочинних діянь на шкоду суверенітету і територіальної цілісності та недоторканості України, представники влади РФ на виконання спільного злочинного плану з грудня 2013 року по лютий 2014 року організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності, при цьому вказуючи на хибність Європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України, подаючи викривлену інформацію щодо подій, які відбувались в Україні, здійснюючи спотворення свідомості частини населення України з метою зміни

світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави України з європейським вектором розвитку, підбурюючи до міжетнічних конфліктів та розпалюючи сепаратистські настрої серед населення південно-східних регіонів України. При цьому, підживлювались антиукраїнські та проросійські настрої серед населення АР Крим, розпалювалась міжнаціональна ворожнеча між етнічними росіянами та корінним народом Криму - кримськими татарами, усіяло нагніталися ксенофобські настрої серед російськомовних жителів Криму.

У подальшому, ретельно відслідковуючи внутрішньополітичну обстановку в Україні та реагуючи на її загострення, з метою ефективної та оперативної реалізації злочинного умислу та контролю за його виконанням, керівництвом МО РФ у період січня-лютого 2014 року було доведено до відома інших співучасників злочину з числа підлеглих військовослужбовців ЗС РФ, в тому числі ЧФ РФ, основні стратегічні замисли розробленого в ГШ ЗС РФ злочинного плану щодо військової окупації та подальшої анексії АР Крим, шляхи його реалізації, необхідна кількість сил та засобів для втілення задуму в життя та відбулося розподілення за кожним із них окремо відведених ролей в залежності від посад, котрі вони обіймали, та напрямків організації військової служби, за які відповідали, було доведено порядок взаємодії з правоохоронними органами та іншими службами РФ, на яких покладалося забезпечення виконання інших супутніх завдань.

У подальшому, завершивши всі необхідні дії з планування та підготовки розв'язування та ведення агресивної війни на території України, оцінюючи внутрішньополітичну кризову обстановку в Україні як найбільш сприятливу, усвідомлюючи реальний ризик втрати зовнішнього контролю над внутрішніми політичними процесами в Україні, починаючи з 20 лютого 2014 року для безпосередньої реалізації злочинного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії з боку РФ території АР Крим на вказану територію України розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Також, у період з 20 лютого до 16 березня 2014 року на територію АР Крим з території РФ незаконно переміщено не менше 10 500 російських військовослужбовців, не менше 10 танків, 207 БТР та БМП (у т.ч. ГАЗ-2330 «Тигр»), 8 пускових установок (далі ПУ) мобільних берегових ракетних комплексів КЗ00П «Бастіон-П», 24 одиниці РСЗВ БМ-21 «Град», 12 ПУ РСЗВ 9К57 «Ураган» і 10 транспортно-заряджувальних машин для них, понад 80 гармат та понад 25 самохідних артилерійських установок (у т.ч. 17 одиниць САУ «Гвоздика»), 80 одиниць засобів протиповітряної оборони (у т.ч. 16 ПУ ЗРК С-300, 8 бойових машин ЗРК «Панцирь-С1», 4 ПУ ЗРК «ОСА»), 16 фронтових бомбардувальників СУ-24, 2 винищувачі СУ-27, 6 літаків-розвідників СУ 24 МР, 26 вертольотів (з них, 3 - типу Мі-8, 12 - типу Мі-24, 11 типу КА-52), близько 640 одиниць вантажних автомобілів марки «УРАЛ» та «КАМАЗ». При цьому, відповідно до спільного злочинного плану, під час підготовки ведення агресивної війни для унеможливлення ідентифікації військових підрозділів, військова техніка та формений одяг військовослужбовців ЗС РФ, які здійснили збройне вторгнення на територію України, були завчасно підготовлені шляхом маскування усіх тактичних знаків, які вказували на їх приналежність до ЗС РФ.

Надалі, військовослужбовці ЧФ РФ у взаємодії з вказаними підрозділами ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію України, продовжили реалізацію спільного злочинного умислу, спрямованого на військову окупацію та подальшу анексію АР Крим як території України. Зокрема, на виконання злочинних наказів військового

керівництва з числі співучасників злочину було захоплено, заблоковано та взято під контроль державні установи, органи влади, військові частини ЗС України, ДПС України, ВВ МВС України та інші важливі об'єкти, на яких після захоплення вивішувався державний прапор країни агресора - РФ.

Так, близько 04 год. 30 хв. 27 лютого 2014 року понад 100 озброєних автоматами, снайперськими гвинтівками, кулеметами та гранатометами військовослужбовців 45-го окремого полку спецпризначення ПДВ ЗС РФ, одягнутих у цивільний одяг та у повному бойовому екіпіруванні, застосовуючи зброю та вибухівку для відкриття входних дверей та світло-шумові гранати для подолання опору охоронців приміщень, незаконно проникли до будівель Верховної Ради АР Крим та Ради Міністрів АР Крим, де, погрожуючи застосуванням зброї до присутніх в будівлях працівників міліції, заволоділи їх табельною зброєю та захопили вказані державні установи, після чого установили контроль над їх повсякденною діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних для РФ рішень. Після силового захоплення над вказаними будівлями вивішено російські прапори, територію по периметру взято під контроль приданими силами озброєних автоматичною стрілецькою зброєю, кулеметами та гранатометами військовослужбовців ЧФ РФ у військовій формі одягу та у повному бойовому екіпіруванні.

Упродовж 27-28 лютого 2014 року на виконання злочинних наказів командування ЗС РФ, під безпосереднім керівництвом командування ЧФ РФ, військовослужбовці ЧФ РФ у взаємодії з іншими підрозділами ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію України, та із залученням представників військових козацьких товариств, «самооборони», продовжуючи реалізацію спільного умислу, направленого на військову окупацію та подальшу анексію півострову Крим, з метою недопущення на зазначену територію військових підрозділів ЗС України та представників правоохоронних органів для вжиття заходів щодо відсічі збройної агресії РФ, оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості, здійснили блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, що організовували та забезпечували безпечний рух повітряних суден в АР Крим.

27 лютого 2014 року озброєними військовослужбовцями ЗС РФ із застосуванням військової техніки були захоплені будівлі ТОВ «Аеропорт «Бельбек» (Севастополь)».

28 лютого 2014 року о 9 год. 10 хв. будівлі Державного підприємства «Кримаерорух», розташованого за адресою: м. Сімферополь, вул. Федорівська, буд. 53, із прилеглим аеропортом «Сімферополь», після відмови працівників зазначеного підприємства виконувати незаконні вимоги щодо забезпечення посадки військових літаків ЗС РФ без здійснення прикордонно-митного контролю вантажу та осіб, які перебувають у них, захоплені озброєними автоматичною стрілецькою зброєю військовослужбовцями ЧФ РФ у взаємодії з представниками ФСБ РФ, невідомого підрозділу ЗС РФ у загальній кількості близько 120 осіб, та з представниками військових козацьких товариств у кількості близько 100 осіб, чим унеможливлено посадку та зліт літаків на зазначеному аеропорту без окремого розпорядження представників ЗС РФ.

Одночасно із блокуванням автошляхів та захопленням аеропортів і транспортних підприємств військовослужбовцями ЧФ РФ у взаємодії з представниками військових козацьких товариств, «самооборони» та військовослужбовцями інших підрозділів ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію АР Крим, для перешкоджання законній діяльності військових підрозділів щодо відсічі збройної агресії РФ, оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості здійснено блокування та захоплення

військових частин ЗС України, дислокованих на території АР Крим, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення.

Крім того, починаючи з 27 лютого 2014 року, військовослужбовцями ЧФ РФ у взаємодії з іншими підрозділами ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію України, та представниками військових козацьких товариств, «самооборони» на виконання розробленого злочинного плану були здійснені заходи щодо блокування, поєднані з вимогою передачі на зберігання представникам ЧФ РФ усього наявного озброєння, та подальшого захоплення військових частин ВМС України та ДПС України, перешкоджаючи при цьому вільному виходу кораблів та суден.

Окрім цього, невеликими групами військовослужбовців зі складу невстановлених підрозділів спеціального призначення ЗС РФ у кількості до 100 осіб у спеціальному екіпіруванні, озброєних автоматами, штурмовими гвинтівками, снайперськими гвинтівками та шумовими гранатами, у період з 02 до 14 березня 2014 року здійснено напади та захоплення органів управління ДПС України на території АР Крим усіх рівнів від регіонального управління до підрозділів охорони кордону.

Вищевказаними умисними злочинними діями військовослужбовців ЧФ РФ та інших підрозділів ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію України, заблоковано та припинено діяльність військових частин ДПС України з охорони державного кордону України, територіального моря та внутрішніх вод, а також заблоковано та припинено військових частин ВМС України з відсічі збройної агресії, оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

Крім того, у період з 27 лютого до 18 березня 2014 року військовослужбовці ЗС РФ, в тому числі, які здійснили вторгнення на територію України, із залученням представників військових козацьких товариств, «самооборони», проросійсько-налаштованих активістів з числа місцевого населення вчинили захоплення і блокування будівель правоохоронних органів, органів державної влади, підприємств, установ і організацій, для взяття під свій контроль місцевих засобів телерадіомовлення і комунікації та забезпечення ведення агресивної війни проти України, направленої на анексію території АР Крим.

У подальшому відбулася тимчасова окупація з боку РФ частини території України АР Крим, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року, а також анексія Російською Федерацією цієї частини території України шляхом проголошення 11 березня 2014 року на території АР Крим «Республіки Крим» суверенною державою, організації та проведення 16 березня 2014 року незаконного «загальнокримського референдуму», направленої на повалення територіальної цілісності та недоторканості України, підписання 18 березня 2014 року «Договору про прийняття до РФ «Республіки Крим» і створення у складі РФ нових суб'єктів» та його ратифікацію Радою Федерації Федеральних Зборів РФ 21 березня 2014 року, прийняття 21 березня 2014 року Федерального Конституційного Закону РФ № 6-ФКЗ, яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

Так, постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» № 48-СФ від 01 березня 2014 року за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, власних співвітчизників і особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокуються у відповідності з міжнародним договором на території України (Автономна Республіка Крим), у відповідності з п. «г» ч. 1 ст. 102 Конституції РФ надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України до нормалізації суспільно-політичної обстановки в Україні.

11 березня 2014 року «Верховною Радою АР Крим» прийнята «Декларація незалежності Автономної Республіки Крим та міста Севастополь», якою проголошено Автономну Республіку Крим включно з містом Севастополь «суверенною державою» - «Республікою Крим».

18 березня 2014 року підписаний «Договір між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до РФ «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів», який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшість голосів Держдума РФ, а 21 березня 2014 року Рада Федерації Федеральних Зборів РФ.

21 березня 2014 року прийнятий Федеральний Конституційний Закон РФ № 6-ФКЗ, схвалений Держдумою РФ 20 березня 2014 року та Радою Федерації Федеральних Зборів РФ 21 березня 2014 року, яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», згідно з яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, внутрішні води України цих територій, внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територію виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України, а також повітряний простір над вищезазначеними територіями, визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії РФ.

Крім того, відповідно до звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання РФ державою-агресором, РФ визнано державою-агресором та констатовано факт початку збройного конфлікту, викликаного російською агресією з 20 лютого 2014 року під час вторгнення окремих підрозділів ЗС РФ через державний кордон України в районі Керченської протоки та використання РФ своїх військових формувань, дислокованих у Криму для забезпечення ведення агресивної війни проти України (постанова Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII).

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (АР Крим) 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для будь-якої зміни статусу Автономної Республіки Крим та м. Севастополя (АР Крим).

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського

морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію Російською Федерацією внаслідок військової агресії частини території України Автономної Республіки Крим та м. Севастополя (АР Крим) підтверджено невизнання її анексії.

3 листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 8 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, республіки білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС РФ розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території РФ та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом РФ «Донецької народної республіки» і «Луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента російської федерації з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день президент російської федерації скликав позачергове засідання ради безпеки російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності «Донецької та Луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення державної думи РФ та заявили про необхідність визнання президентом РФ незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації РФ.

В цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації РФ звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до

президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року, о 05 00 год, президент російської федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

Цього ж дня збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05 00 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє.

Відповідно до Концепції (основ державної політики) національної безпеки України національна (у тому числі державна) безпека України передбачає відсутність загрози у сферах: політичній, економічній, соціальній, воєнній, екологічній, науково-технологічній, інформаційній, і полягає зокрема: у безпеці конституційного ладу і державного суверенітету України, невтручанні у внутрішні справи України з боку інших держав, відсутності сепаратистських тенденцій в окремих регіонах та у певних політичних сил в Україні, непорушенні принципу розподілу влади, злагодженості механізмів забезпечення законності і правопорядку (в політичній сфері); у відсутності проблем ресурсної, фінансової та технологічної залежності національної економіки від інших країн, невідпливи за межі України інтелектуальних, матеріальних і фінансових ресурсів (в економічній); у відсутності посягань на державний суверенітет України та її територіальну цілісність (у воєнній); у відсутності науково-технологічного відставання від розвинутих країн (у науково-технологічній); у не витоку інформації, яка становить державну та іншу передбачену законом таємницю, а також конфіденційної інформації, що є власністю держави (в інформаційній сфері).

Державна безпека – це відсутність загрози, стан захищеності життєво важливих інтересів держави від внутрішніх і зовнішніх загроз в усіх вказаних вище сферах життєдіяльності держави.

Суверенітет держави означає верховенство державної влади, її самостійність усередині країни та незалежність у міжнародних відносинах, яка може бути обмежена лише необхідністю виконувати договори і зобов'язання в галузі міжнародних відносин.

Територіальна цілісність держави передбачає, що всі складові території держави (адміністративно-територіальні одиниці) перебувають в нерозривному взаємозв'язку, характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету.

Територіальна недоторканність – це захищеність території країни в існуючих кордонах від будь-яких посягань, що можуть стосуватися незаконної зміни території України, визначеної рішеннями Верховної Ради України і міжнародними договорами України.

Обороздатність означає підготовленість держави до захисту від зовнішньої збройної агресії або збройного конфлікту. Складовими такої підготовленості є сукупність економічного, політичного, соціального, наукового, морально-психологічного і суто військового потенціалів. Стан обороноздатності України відображають її мобілізаційні можливості, кількість і якість Збройних Сил, їх здатність швидко переходити на військовий стан, організовано вступати у воєнні дії та успішно виконувати завдання по обороні від агресії.

Державна зрада може виявитися у таких формах: 1) перехід на бік ворога в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту; 2) шпигунство; 3) надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Перехід на бік ворога означає, що громадянин України надає безпосередню допомогу державі, з якою Україна на той час перебуває у стані війни або збройного конфлікту. В конкретних випадках цей злочин може полягати у вступі на службу до певних військових чи інших формувань ворожої держави (поліції, каральних загонів, розвідки), наданні засобів для вчинення злочинів агентам спецслужб іноземних держав, усуненні перешкод для їх вчинення або наданні зазначеним агентам іншої допомоги.

Поняття збройний конфлікт має самостійне правове значення для кваліфікації, якщо такий конфлікт відбувається поза межами воєнного стану – у разі фактичного початку воєнних дій, але ще до оголошення воєнного стану, або взагалі у мирний час. Збройним конфліктом визнається украй гостра форма вирішення суперечностей між державами, що характеризується двостороннім застосуванням воєнної сили.

Термін «підривна діяльність» вживається в Деклараціях Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав від 09 грудня 1981 року № 36/103, про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, обмеження їх незалежності й суверенітету від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX) та інших.

Верховний Суд у справі № 759/5737/17 від 21.12.2022 вказав, що у контексті положень ст. 111 КК України підривною діяльністю є дії іноземних держав, іноземних організацій або їх представників, спрямовані на підрив основ національної безпеки України та завдання істотної шкоди суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Підривною визнається будь-яка діяльність, що пов'язана зі спробою зміни вищих органів державної влади нелегітимним шляхом; із втручанням у міжнародну чи внутрішню політику; зі спробою зміни території чи зниженням обороноздатності України; з ужиттям заходів щодо посилення економічної залежності від інших держав тощо.

Підривною діяльністю є надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України. Це передбачає сприяння їх можливим чи дійсним зусиллям заподіяти шкоду державній безпеці України. При цьому підривною слід визнавати будь-яку діяльність, пов'язану зі спробою зміни системи вищих органів державної влади нелегітимним шляхом, з втручанням у міжнародну або внутрішню політику України, зі спробою змінити її територію або знизити обороноздатність, з ужиттям заходів щодо посилення економічної залежності України від інших держав тощо.

До підривної діяльності, зокрема, належать:

- насильницька зміна чи повалення конституційного ладу, захоплення державної влади;
- розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів, фінансування незаконних збройних формувань на території України, організація інформаційної експансії з боку інших держав;
- організація не передбачених Конституцією України референдумів з територіальних питань.

Надання допомоги як складова способу вчинення державної зради полягає в активних діях громадянина України, який сприяє іноземній державі, іноземній організації або їх представникам у проведенні підривної діяльності проти України шляхом надання порад, вказівок, засобів чи знарядь або усуненням перешкод.

Державна зрада у формі надання іноземній державі, іноземній організації або їхнім представникам допомоги в проведенні підривної діяльності вважається закінченою з моменту, коли особа фактично почала надавати допомогу іноземній державі, іноземній організації чи їх представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Після окупації території АР Крим ДП «Євпаторійський авіаремонтний завод» (далі – ДП «ЄАРЗ»), яке перебувало в складі Укроборонпрому, було зареєстровано за законодавством рф з юридичною адресою: «297402, Республіка Крим, г. Евпатория, ул. 5-й Городок, 20-Б» під назвою «АО «Евпаторийский авиационный ремонтный завод» і присвоєнням «ИНН 9110029538, КПП 911001001, ОГРН 1219100020237», керівник з 01.06.2022 – Опришко С.Т.

Водночас згідно з розпорядженням т. зв. «совета министров республики Крым» від 23.01.2018 № 29-р АТ «ЄАРЗ» включено до т. зв. «ресстру господарських товариств з участю республіки Крим». На даний час підприємство виконує оборонні замовлення рф за укладеними угодами на ремонт авіаційної техніки – літаків Су-25, Су-25УБ, Ан-26, Бе-12; авіаційних агрегатів, блоків для різних типів літаків; повітряних гвинтів АВ-68И сер. 04А, АВ-72Т сер.02А.

У невстановлений час, але не пізніше ніж з 08 січня 2022 року громадянка України Бурдуленко О.В. постійно перебуває та проживає на тимчасово окупованій території АР Крим. Разом з тим, Бурдуленко О.В., усвідомлюючи, що у зв'язку з окупацією російською федерацією території м. Севастополь та АР Крим, підпорядковані українській владі органи влади, силові та правоохоронні структури на виконання рішення РНБО України від 23.03.2014 «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України», введеного в дію Указом Президента України № 339/2014 від 24.03.2014, припинили своє функціонування і виконання покладених на них завдань, діючи умисно, всупереч державним інтересам України, добровільно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, перейшла на бік ворога в умовах воєнного стану та не пізніше ніж з 22 травня 2024 року приступила до виконання обов'язків на посаді заступника директора з виробничих питань – керівника виробництва на АТ «Євпаторійський авіаційний ремонтний завод» (далі - АТ «ЄАРЗ»).

Разом з цим, Бурдуленко О.В. продовжує до цього часу працювати на підприємстві оборонного комплексу рф на посаді заступника директора з виробничих питань. Також у період відсутності керівника на неї покладаються обов'язки керівника підприємства. З метою вчинення дій, спрямованих на шкоду суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності України достеменно

усвідомлюючи протиправність діянь, під час виконання функціональних обов'язків на займаній посаді Бурдуленко О.В. здійснює керівництво виробничими процесами заводу, бере участь в забезпеченні військових підрозділів рф ремонтом військової авіаційної техніки (штурмовиків Су-25, Су-25УБ, Ан-26, Бе-12) з метою організації проведення бойових дій проти Збройних Сил України, надає допомогу іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Зокрема, згідно із дорученням генерального директора т. зв. АО «ЕАРЗ» Опришко С.Т. від 22.05.2024 №60-ВД, Бурдуленко О.В. вповноважено здійснювати від імені Товариства розпорядчо-адміністративні функції:

- представляти інтереси Товариства;
- укладати угоди;
- приймати кадрові рішення;
- підписувати обліково-фінансові та бухгалтерські документи, забезпечувати сплату встановлених рф податків і зборів;
- визначати розмір преміальних нагород, надбавок тощо;
- видавати укази, інструкції та інші внутрішні документи товариства згідно з компетенцією (за виключенням документів, які затверджуються т.зв. загальними зборами акціонерів і радою директорів Товариства), надавати вказівки, обов'язкові до виконання всіма працівниками Товариства;
- створювати безпечні умови праці для працівників Товариства;
- забезпечувати захист комерційної таємниці, конфіденційної таємниці і службових даних, розголошення яких може нанести шкоду суспільству чи рф;
- здійснювати інші законні та представницькі функції. Також Бурдуленко О.В. надається право готувати, підписувати і в усній формі представляти по встановленій формі заяви та інші документи, вносити доповнення, уточнення, поправки і зміни в документи і матеріали, надавати пояснення, отримувати документи, виконувати інші юридичні дії, пов'язані з виконанням функціональних обов'язків.

Перебуваючи на посаді, пов'язаній з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, Бурдуленко О.В. на виконання злочинного умислу, перейшовши на бік ворога в умовах воєнного стану, вчинила дії, спрямовані на забезпечення потреб оборонного потенціалу країни-агресора, її військових формувань та, усвідомлюючи протиправність своїх дій, як заступник генерального директора з виробництва - начальник виробництва АТ «ЄАРЗ», виконуючи покладені на неї функціональні обов'язки, у період з 2024 року по даний час, забезпечила виконання укладених АТ «ЄАРЗ» угод та контрактів з підприємствами військово-оборонного комплексу, котрі входять до держкорпорації рф «Ростех» та залучаються до забезпечення державного оборонного замовлення рф, а також з військовими формуваннями держави-агресора – експлуатантами бойової авіаційної техніки, які беруть безпосередню участь у бойових діях проти України.

Зокрема, Бурдуленко О.В., перебуваючи на вказаній посаді, у травні 2024 року, підготувала додаток №1 до листа АТ «ЄАРЗ» від 21.05.2024 №10-1/1032, в якому надала окупаційному органу влади т. зв. «Міністерству промислової політики республіки Крим» узагальнені відомості про виробничу діяльність АТ «ЄАРЗ» для забезпечення виконання т. зв. «государственных контрактов», а саме:

1. Контракт з ПАТ «ОАК» (АТ «Компанія Сухой») № 2022187321021432208211551/04559/01-20 від 07.12.2020 на ремонт літаків Су-25УБК № 19107, Су-25УБ № 10127 з ремонтом двигунів і продовженням ресурсних показників;
2. Контракт з ПАТ «ОАК» (АТ «Компанія Сухой») № 2022187321021432208211551/Су-КЦ706974 від 25.05.2020 на ремонт літака Су-25УБ № 23516 з ремонтом двигунів і продовженням ресурсних показників;

3. Контракт з ПАТ «ОАК» № 2224187322781442208225377/СУ-КЦ7023210 від 19.12.2022 р. (Су-25УБ №28302) на ремонт літака Су-25УБ № 28302 з ремонтом двигунів і продовженням ресурсних показників;

4. Контракт ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЕМЗ ім. В.М. Мяснищева) № 2124187321011442209215519/91ЖЦ від 22.09.2022:

- виконання робіт з усунення дефектів, виявлених на літаку Ан-26 № 4008 відповідно до Технічного акту №ТА-26-21-06 несправностей і пошкоджень з урахуванням новотриманої КД. Термін виконання – 23.08.2024 р.;

- виконання додаткових робіт за Програмою № П/АН-26-434-2023 ЗО ВМФ літака Ан-26 № 4008. Термін виконання – 01.10.2024 р.;

- усунення дефектів, несправностей і пошкоджень Ан-26 № 4008 відповідно до таблиці № 7 Технічного акта № ТА-26-23-4. Термін виконання – 01.10.2024 р.;

5. Контракт № 2024187320521442208210861/01-0809-22 від 09.09.2022 на виконання підготовчих, демонтажних, монтажних робіт з усунення виявлених дефектів, несправностей і пошкоджень, виявлених на літаку Ан-26 № 9307 відповідно до технічного акту № ТА-26-21-49;

6. Контракт з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мяснищева) № 2024187320521442208210861/100ЖЦ від 15.02.2023 на виконання додаткових робіт з усунення виявлених дефектів, несправностей і пошкоджень, виявлених на літаку Ан-26 № 9307 відповідно до технічного акту № ТА-26-21-49;

7. Контракт № 2224187320221442208225317/04/0802-22 від 10.11.2022 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків Іл-22;

8. Контракт з ПАТ «ТАНТК ім. Г.М. Берієва» № 2124187321011442209215519/07/0802-23 від 27.01.2023 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків Ту-142МР, Бе-12;

9. Контракт з ПАТ «Іл» № 2124187321011442209215519/761/13452 від 15.03.2022 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків типу Іл;

10. Контракт з ТОВ «НПК «Штурмовики Сухого» № 20241873211011442208210857/799-2022 від 10.11.2022 на оперативне відновлення літаків Су-25;

11. Договір з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мяснищева) № 2124187321011442209215519/05/0802-22 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків типу Ан-12, Ан-26;

12. Контракт з ПАТ «ТАНТК ім. Г.М. Берієва» № 2124187321011442209215519/16/0802-23 від 27.01.2023 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків Ту-142МР, Бе-12;

13. Договір з ПАТ «ТАНТК ім. Г.М. Берієва» № 2124187321011442209215519/13/0202-23 від 17.08.2023 на виконання робіт з усунення негерметичності паливних баків № 3, № 4, № 5, № 7, № 9, № 10 літаків Бе-12;

14. Договір з ПАТ «ТАНТК ім. Г.М. Берієва» № 18211873241011442209201989/17/0802-23 від 27.04.2023 на виконання робіт із ремонту агрегатів шасі Е4101-0 літака Бе-12 № 3602901/10;

15. Контракт з ТОВ «НПК «Штурмовики Сухого» № 2224187322781442208225377/ШС/891-2023 від 18.07.2023 на оперативне відновлення літаків типу Су-25 на оперативних аеродромах базування у 2023 році (акти, технічне завдання);

16. Контракт з ПАТ «Іл» №2124187321011442209215519/761/16116 від 11.10.2023 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів;

17. Договір з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мясичева) № 2024187320521442208210860/25/0802-23 від 13.03.2024 на виконання ремонту електроцентробіжного насоса ЗЦН-14БМ;

18. Контракт ПАТ «ІЛ» № 2024187321051442208210860/761/14544 на капітальний ремонт повітряного гвинта ремонт АВ-68І сер.04А № Н091420016;

19. Контракт з ПАТ «ОАК» № 2224187322781442208225377/СУ-КЦ7020083 від 15.09.2022:

- виконання робіт із заміни БІМСів 81.0300.М.001.001, 002 на літаку СУ-25СМ № 25508110331;

- виконання робіт із заміни вузлів кріплення траверси 81.0230.2102.900, 81.0230.2103.900 на вузли 81.0230.8102.900, 81.0230.8103.900 відповідно до технології бюлетеня № 111.7.0.0650.02 (Т8-6БД) і виконання робіт за бюлетенем 111.1.0.0575.2 (51/081-538БД) «Установка прокладок між траверсами передньої ноги шасі та підлогою кабіни і заміна куточків, приварених до підлоги кабіни, у разі виявлення тріщин на них» на літаку СУ-25СМ № 25508110357;

20. Контракт з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мясичева) № 1821187324101442209201989/10/0802-19 від 22.05.2020 на виконання робіт з усунення дефектів, несправностей і пошкоджень на літаку Ан-26 №9209 відповідно до актів технічного стану №ТА-26-17-45 від 17.07.2017 р. та № ТА-26-19-45 від 27.06.2019;

21. Контракт з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мясичева) №1619187323901442208022953/06/0802-19 від 19.06.2020 на виконання робіт із ремонту агрегатів літака;

22. Контракт з ТОВ «НПК «Штурмовики Сухого» № 2224187322781442208225377/ШС/938-2024 від 25.04.2024 на виконання робіт із відновлення справності літака Су-25СМ № 25508110553, 25508110360;

23. Контракт з ТОВ «НПК «Штурмовики Сухого» № 2224187322781442208225377/ШС/931-2024 від 08.04.2024 на виконання робіт за бюлетенем №111.6.0.0645.02 (Т8УБ-220БД) «Топливна система – заміна вкладок ППУ-30-100 у крилевих, підвісних баках і в центроплані» та відповідно до вказівок В.о. НІАС КВВС ГК ВКС від 30.12.2022 р. № 603/8/13717;

24. Договір з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мясичева) № 2024187321051442208210860/19/0802-23: Сервісне обслуговування літаків типу Іл-22 у процесі експлуатації в рамках життєвого циклу для потреб Міністерства оборони Російської Федерації у 2020–2024 роках.

За таких обставин, громадянка України Бурдуленко О.В. умисно перейшла на бік ворога в умовах воєнного стану, надаючи допомогу іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, вчинила державну зраду.

Таким чином, Бурдуленко Олена Владиславівна обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, - тобто у вчиненні кримінального

правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022).

Водночас положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва ЗС рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Оцінюючи реалізацію проголошеного в Україні Євроінтеграційного курсу розвитку держави через практичну підготовку та подальше підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом як реальну загрозу економічним та геополітичним інтересам рф, упродовж 2013 року у представників влади рф, у тому числі, службових осіб Міністерства оборони рф (далі – МО рф), Генерального штабу Збройних Сил рф (далі – ГШ ЗС рф), матеріали щодо окремих з яких виділені в інші провадження, виник спільний злочинний умисел на вчинення задля захисту інтересів рф протиправних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Зокрема, розглядаючи елементами такої загрози втрату впливу рф на політичні та економічні процеси в Україні, поглиблення співпраці України з НАТО та високу ймовірність денонсації угод щодо тимчасового перебування Чорноморського флоту рф (далі - ЧФ рф) на території України в Автономній Республіці Крим та в місті Севастополі (далі - АР Крим), вказані представники влади рф вирішили в разі невідворотності вказаних демократичних процесів, які відбувалися в Україні,

поєднуючи свої дії з політичними, дипломатичними, економічними та інформаційними заходами реалізувати вказаний злочинний умисел шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів ЗС рф, у тому числі, дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим, а також із залученням інших осіб, у тому числі громадян України та рф та вчинення інших злочинів. При цьому вказані особи співучасники злочину усвідомлювали суспільно небезпечний характер таких своїх дій, передбачали заподіяння такими діями значних матеріальних збитків державі Україна, українському народові та інші тяжкі наслідки, в тому числі, в разі спротиву військовій агресії у виді загибелі людей, та бажали їх настання.

Враховуючи надзвичайно вигідне геополітичне розташування території АР Крим, яка дає змогу контролювати Південь рф, акваторії Чорного та Азовського морів, має найбільше військово-стратегічне значення серед інших територій України, вказаними представниками влади рф було прийнято рішення розпочати планування та підготовку для ведення агресивної війни проти України саме з території АР Крим, яку передбачалося окупувати та анексувати. При цьому, було враховано і те, що на цій території вже дислокувалися підрозділи ЧФ рф, що сприяло б найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС рф поряд з іншими елементами гібридної агресивної війни.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами співучасниками злочину було прийнято рішення активно використати протестний потенціал населення окремих регіонів України, в тому числі Донецької та Луганської областей, для організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України. Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України на території півострова Крим, Луганської та Донецької областей передбачалося відторгнення окупованих територій від України шляхом організації та проведення псевдореферендуму та подальше їх приєднання до складу рф, тобто їх анексія.

Для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф, у тому числі десятками тисяч російських громадян, котрі проживали в межах дислокації російських гарнізонів ЧФ рф на території АР Крим, та жителями південно-східних регіонів України злочинних діянь на шкоду суверенітету і територіальній цілісності та недоторканості України, представники влади рф на виконання спільного злочинного плану з грудня 2013 року по лютий 2014 року організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності, при цьому вказуючи на хибність Європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України, подаючи викривлену інформацію щодо подій, які відбувались в Україні, здійснюючи спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави України з європейським вектором розвитку, підбурюючи до міжетнічних конфліктів та розпалюючи сепаратистські настрої серед населення південно-східних регіонів України. При цьому, підживлювались антиукраїнські та проросійські настрої серед населення АР Крим, розпалювалась міжнаціональна ворожнеча, усіляко нагніталися ксенофобські настрої серед російськомовних жителів Криму, Донецької та Луганської областей.

Ретельно відслідковуючи внутрішньополітичну обстановку в Україні та реагуючи на її загострення, з метою ефективною та оперативною реалізації злочинного умислу та контролю за його виконанням, керівництвом МО рф у період січня-лютого

2014 року було доведено до відома інших співучасників злочину з числа підлеглих військовослужбовців ЗС рф, в тому числі ЧФ рф, основні стратегічні замисли розробленого в ГШ ЗС рф злочинного плану щодо військової окупації та подальшої анексії АР Крим, Луганської та Донецької областей шляхи його реалізації, необхідна кількість сил та засобів для втілення задуму в життя та відбулося розподілення за кожним із них окремо відведених ролей в залежності від посад, котрі вони обіймали, та напрямків організації військової служби, за які відповідали, було доведено порядок взаємодії з правоохоронними органами та іншими службами рф, на яких покладалося забезпечення виконання інших супутніх завдань.

Завершивши всі необхідні дії з планування та підготовки розв'язування та ведення агресивної війни на території України, оцінюючи внутрішньополітичну кризову обстановку в Україні як найбільш сприятливу, усвідомлюючи реальний ризик втрати зовнішнього контролю над внутрішніми політичними процесами в Україні, починаючи з 20 лютого 2014 року для безпосередньої реалізації злочинного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії з боку рф території АР Крим на вказану територію України розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У подальшому відбулася тимчасова окупація з боку рф частини території України АР Крим, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року, а також анексія російською федерацією цієї частини території України шляхом проголошення 11 березня 2014 року на території АР Крим «Республіки Крим» суверенною державою, організації та проведення 16 березня 2014 року незаконного «загальнокримського референдуму», направлено на повалення територіальної цілісності та недоторканості України, підписання 18 березня 2014 року «Договору про прийняття до рф «Республіки Крим» і створення у складі рф нових суб'єктів» та його ратифікацію Радою Федерації Федеральних Зборів рф 21 березня 2014 року, прийняття 21 березня 2014 року Федерального Конституційного Закону рф № 6-ФКЗ, яким прийнято до рф «Республіку Крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

У березні – квітні 2014 року розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації на територію Луганської та Донецької областей, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію цих територій на порушення територіальної цілісності України.

У березні-квітні 2014 року у м. Луганську групою озброєних осіб створено стійке ієрархічне терористичне об'єднання, так звану «Луганську народну республіку» (далі - «ЛНР»).

26 квітня 2014 року т. зв. «народний губернатор Луганщини» Валерій Болотов і «Уповноважений представник громад області» висунули ультиматум щодо припинення антитерористичної операції та заявили про готовність перейти до активної фази спротиву на всій території області.

27 квітня 2014 року групою сепаратистів захоплено будівлю УСБУ в Луганській області та проголошено т. зв. «Луганську народну республіку».

11 травня 2014 року відбувся т. зв. «референдум» про суверенітет Луганської народної республіки.

12 травня 2014 року на підставі проведеного псевдореферендуму проголошено незалежність т. зв. «Луганської народної республіки».

18 травня 2014 року на засіданні т. зв. «Верховної ради Луганської народної республіки» затверджено Конституцію «ЛНР» як тимчасовий закон самопроголошеної республіки.

02 листопада 2014 року у м. Луганську та частині Луганської області, підконтрольній представникам «ЛНР», всупереч вимогам діючого законодавства України, проведені вибори Голови та депутатів «Народної Ради ЛНР», за результатами яких обрані «Голова «ЛНР» та «депутати «Народної Ради ЛНР», які приступили до виконання повноважень 4 та 17 листопада 2014 року відповідно.

Аналогічно, в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «днр»).

Захоплення Донецька сепаратистами попри активний спротив більшості населення відбулося протягом квітня 2014 року, внаслідок чого місто Донецьк перейшло під контроль терористичного угруповання «Донецька народна республіка» і стало центром цього угруповання. Внаслідок боїв між сепаратистськими підрозділами та Збройними Силами України, а також численних диверсійних актів, місто зазнало значних руйнувань, а велика кількість мешканців була змушена покинути місто.

Починаючи з 06 квітня 2014 року сепаратисти розпочали захоплення адміністративних будівель, опорних пунктів силових структур, а згодом і інших господарчих та інфраструктурних об'єктів.

Бойові дії війни на Донбасі почалися із захоплення 12 квітня 2014 року російськими загонами, керованими офіцерами спецслужб рф, українських міст — Слов'янська, Краматорська і Дружківки, де захопленою у відділках МВС зброєю російські диверсанти озброїли місцевих колаборантів і прийняли до своїх лав. В умовах неспротиву місцевих силових структур України, а іноді й відкритої співпраці, невеликі штурмові загони російських диверсантів у наступні дні взяли під контроль Горлівку й інші міста Донеччини та Луганщини.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

3 листопада 2021 року представники влади та зс рф, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань рф до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість - 2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 08 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку рф, республіки білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових рф, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та зс рф розроблено окремий план, який

передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян рф та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території рф та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом рф т.зв. «донецької народної республіки» і «луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента російської федерації з проханням визнати незалежність самопроголошених «донецької та луганської народних республік».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням визнати незалежність т. зв. «донецької та луганської народних республік».

В цей же день президент російської федерації скликав позачергове засідання ради безпеки російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності т.зв. «донецької та луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва рф, які входять до складу ради безпеки рф, публічно підтримали звернення державної думи рф та заявили про необхідність визнання президентом рф незалежності т.зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності т. зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації рф.

В цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації рф звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» т. зв. «донецької та луганської народних республік».

24 лютого 2022 року, о 05.00 год, президент російської федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

При цьому всупереч наведеним вище нормам президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), продовжили планування, підготовку та розв'язання агресивної війни проти України.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Отже, з урахуванням викладеного 24.02.2022 на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії Російської Федерації при наступних обставинах.

Цього ж дня збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах Збройних Сил України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05.00 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У подальшому Збройні Сили РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, вторглися на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Харківській та інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією, при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військових і цивільних об'єктах України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, дії РФ проти України, які тривають з 24.02.2022 і до цього часу, підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому їх слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

24 лютого 2022 року російські окупаційні війська силами 49-ї загальновійськової армії Південного військового округу Росії перетнули адміністративну межу Херсонської області з АР Крим та протягом перших днів наступу зайняли кілька найбільших міст області.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30

хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє по даний час.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

У відповідності до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закону № 1207-VII), тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII, тимчасово окупована територія рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Пособництво державі-агресору визначається наступними формами злочину:

1) реалізація рішень держави-агресора, збройних формувань чи окупаційної адміністрації держави-агресора;

2) підтримка рішень або дій держави-агресора, збройних формувань чи окупаційної адміністрації держави-агресора;

3) добровільний збір або підготовка та передача матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням або окупаційній адміністрації держави-агресора;

4) добровільна передача матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням або окупаційній адміністрації держави-агресора.

Рішення держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора – політичні заяви, закони, укази, постанови, накази, розпорядження та інші відповідні рішення, що приймаються органами влади РФ, командуванням її збройних формувань, окупаційною адміністрацією.

Дії держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора – будь-які дії вказаних суб'єктів, вчинені повністю чи частково на виконання зазначених рішень.

Підтримка рішень та/або дій – сприяння, надання моральної, матеріальної чи іншої допомоги, вираження солідарності з діями чи рішеннями держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора, висловлення симпатії їм, виступ на захист зазначених рішень чи дій.

Матеріальні ресурси – це економічні ресурси в матеріальній формі у вигляді предметів праці, які можуть бути застосовані для виготовлення продуктів, виконання певних робіт, або надання послуг.

Матеріальні ресурси – це оборотні та основні засоби виробництва, що використовуються у під час виробничого процесу і є матеріальною основою підприємства або галузі.

Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» визначає активи як кошти, у т.ч. електронні гроші, інше майно, у т.ч. виробниче обладнання, будівлі та споруди, транспортні засоби, інструменти, прилади, інвентар, меблі, природні ресурси, майнові та немайнові права.

У період лютого-березня 2014 року, у невстановлених досудовим слідством осіб, виник злочинний умисел на допомогу російській федерації в окупації АР Крим та м. Севастополь, шляхом реалізації і підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам держави агресора, її збройним формуванням та окупаційним адміністраціям.

Після окупації території АР Крим ДП «Євпаторійський авіаремонтний завод» (далі – АТ «ЄАРЗ»), яке перебувало в складі Укроборонпрому, було зареєстровано за законодавством рф з юридичною адресою: «297402, Республіка Крим, г. Евпатория, ул. 5-й Городок, 20-Б» під назвою «АО «Евпаторийский авиационный ремонтный завод» і присвоєнням «ИНН 9110029538, КПП 911001001, ОГРН 1219100020237», керівник з 01.06.2022 – Опришко С.Т.

Водночас згідно з розпорядженням т. зв. «совета министров республики Крым» від 23.01.2018 № 29-р АТ «ЄАРЗ» включено до т. зв. «реєстру господарських товариств з участю республіки Крим». На даний час підприємство виконує оборонні замовлення рф за укладеними угодами на ремонт авіаційної техніки – літаків Су-25, Су-25УБ, Ан-26, Бе-12; авіаційних агрегатів, блоків для різних типів літаків; повітряних гвинтів АВ-68И сер. 04А, АВ-72Т сер.02А.

Громадянка України Бурдуленко Олена Владиславівна, проживаючи на території АР Крим, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, знаючи, що російська федерація веде агресивну війну проти України, будучи прихильником окупації російською федерацією частини території України та встановлення на окупованих територіях незаконно створених російською федерацією органів влади, усвідомлюючи вчинення дій спрямованих на шкоду державній безпеці, суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України, умисно, з корисливих мотивів, добровільно прийняла рішення співпрацювати з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, шляхом підтримання та реалізації їх дій та рішень, передачі матеріальних ресурсів та активів підприємства представникам держави-агресора, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22 травня 2024 року, громадянка України Бурдуленко О.В. умисно вчинила дії, спрямовані на допомогу збройним формуванням держави-агресора, шляхом реалізації рішень та дій держави агресора та її збройних формувань щодо виконання т. зв. «государственных контрактов», а також передачі матеріальних ресурсів та інших активів, наявних у її розпорядженні, зокрема виробничих потужностей ДП «ЄАРЗ» для виконання ремонту та обслуговування бойової авіаційної техніки російських окупаційних військ

Так, Бурдуленко О.В. здійснює керівництво виробничими процесами заводу, бере участь в забезпеченні військових підрозділів рф ремонтом військової авіаційної техніки (штурмовиків Су-25, Су-25УБ, Ан-26, Бе-12) з метою організації проведення бойових дій проти Збройних Сил України, надає допомогу іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Зокрема, згідно з дорученням генерального директора т. зв. АО «ЕАРЗ» Опришко С.Т. від 22.05.2024 № 60-ВД, Бурдуленко О.В. уповноважено здійснювати від імені Товариства розпорядчо-адміністративні функції:

- представляти інтереси Товариства;
- укладати угоди;
- приймати кадрові рішення;
- підписувати обліково-фінансові та бухгалтерські документи, забезпечувати сплату встановлених рф податків і зборів;
- визначати розмір преміальних нагород, надбавок тощо;
- видавати укази, інструкції та інші внутрішні документи товариства згідно із компетенцією (за виключенням документів, які затверджуються Загальними зборами акціонерів і Радою директорів Товариства), надавати вказівки, обов'язкові до виконання всіма працівниками Товариства;
- створювати безпечні умови праці для працівників Товариства;
- забезпечувати захист комерційної таємниці, конфіденційної таємниці і службових даних, розголошення яких може нанести шкоду суспільству чи рф;
- здійснювати інші законні та представницькі функції. Також Бурдуленко О.В. надається право готувати, підписувати і в усній формі представляти по встановленій формі заяви та інші документи, вносити доповнення, уточнення, поправки і зміни в документи і матеріали, надавати пояснення, отримувати документи, виконувати інші юридичні дії, пов'язані з виконанням функціональних обов'язків.

Перебуваючи на керівній посаді, Бурдуленко О.В., діючи з прямим умислом, спрямованим на допомогу державі-агресору (пособництво), окупаційній адміністрації держави-агресора, з метою заподіяння шкоди Україні, реалізуючи рішення окупаційної адміністрації та передаючи активи, як заступник генерального директора з виробництва - начальник виробництва АТ «ЄАРЗ», виконуючи покладені на неї функціональні обов'язки, у період з 2024 року по даний час, забезпечила виконання укладених АТ «ЄАРЗ» угод та контрактів з підприємствами військово-оборонного комплексу, котрі входять до держкорпорації рф «Ростех» та залучаються до забезпечення державного оборонного замовлення рф, а також з військовими формуваннями держави агресора - експлуатантами бойової авіаційної техніки, які беруть безпосередню участь у бойових діях проти України.

Зокрема, Бурдуленко О.В., перебуваючи на вказаній посаді, у травні 2024 року, виконала додаток № 1 до листа АТ «ЄАРЗ» від 21.05.2024 №10-1/1032, в якому надала окупаційному органу влади т. зв. «Министерству промышленной политики республики Крым» узагальнені відомості про виробничу діяльність для забезпечення виконання т. зв. «государственных контрактов», а саме:

1. Контракт з ПАТ «ОАК» (АТ «Компанія Сухой») №2022187321021432208211551/04559/01-20 від 07.12.2020 р.: ремонт літаків Су-25УБК №19107, Су-25УБ №10127 з ремонтом двигунів і продовженням ресурсних показників;

2. Контракт з ПАТ «ОАК» (АТ «Компанія Сухой») №2022187321021432208211551/Су-КЦ706974 від 25.05.2020 р.: ремонт літака Су-25УБ №23516 з ремонтом двигунів і продовженням ресурсних показників;

3. Контракт з ПАТ «ОАК» №2224187322781442208225377/СУ-КЦ7023210 від 19.12.2022 (Су-25УБ №28302) на ремонт літака Су-25УБ №28302 з ремонтом двигунів і продовженням ресурсних показників;

4. Контракт ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЕМЗ ім. В.М. Мяснищева) № 2124187321011442209215519/91ЖЦ від 22.09.2022:

- виконання робіт з усунення дефектів, виявлених на літаку Ан-26 № 4008 відповідно до Технічного акту № ТА-26-21-06 несправностей і пошкоджень з урахуванням новотриманої КД. Термін виконання – 23.08.2024;

- виконання додаткових робіт за Програмою № П/АН-26-434-2023 ЗО ВМФ літака Ан-26 № 4008. Термін виконання – 01.10.2024;

- усунення дефектів, несправностей і пошкоджень Ан-26 № 4008 відповідно до таблиці № 7 Технічного акту № ТА-26-23-4. Термін виконання – 01.10.2024;

5. Контракт № 2024187320521442208210861/01-0809-22 від 09.09.2022 на виконання підготовчих, демонтажних, монтажних робіт з усунення виявлених дефектів, несправностей і пошкоджень, виявлених на літаку Ан-26 № 9307 відповідно до технічного акту № ТА-26-21-49;

6. Контракт з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мяснищева) № 2024187320521442208210861/100ЖЦ від 15.02.2023 на виконання додаткових робіт з усунення виявлених дефектів, несправностей і пошкоджень, виявлених на літаку Ан-26 №9307 відповідно до технічного акту № ТА-26-21-49;

7. Контракт № 2224187320221442208225317/04/0802-22 від 10.11.2022 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків Іл-22;

8. Контракт з ПАТ «ТАНТК ім. Г.М. Берієва» № 2124187321011442209215519/07/0802-23 від 27.01.2023 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків Ту-142МР, Бе-12;

9. Контракт з ПАТ «Іл» № 2124187321011442209215519/761/13452 від 15.03.2022 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків типу Іл;

10. Контракт з ТОВ «НПК «Штурмовики Сухого» №20241873211011442208210857/799-2022 від 10.11.2022 р.: Оперативне відновлення літаків Су-25;

11. Договір з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мяснищева) № 2124187321011442209215519/05/0802-22 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків типу Ан-12, Ан-26;

12. Контракт з ПАТ «ТАНТК ім. Г.М. Берієва» № 2124187321011442209215519/16/0802-23 від 27.01.2023 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонту) комплектуючих виробів літаків Ту-142МР, Бе-12;

13. Договір з ПАТ «ТАНТК ім. Г.М. Берієва» № 2124187321011442209215519/13/0202-23 від 17.08.2023 на виконання робіт з усунення негерметичності паливних баків № 3, № 4, № 5, № 7, № 9, № 10 літаків Бе-12;

14. Договір з ПАТ «ТАНТК ім. Г.М. Берієва» № 1821187324101442209201989/17/0802-23 від 27.04.2023 на виконання робіт із ремонту агрегатів шасі Е4101-0 літака Бе-12 № 3602901/10;

15. Контракт з ТОВ «НПК «Штурмовики Сухого» № 2224187322781442208225377/ШС/891-2023 від 18.07.2023 на оперативне відновлення літаків типу Су-25 на оперативних аеродромах базування у 2023 році (акти, технічне завдання);

16. Контракт з ПАТ «Іл» № 2124187321011442209215519/761/16116 від 11.10.2023 на виконання робіт із відновлення справного стану (ремонт) комплектуючих виробів;

17. Договір з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мясичева) № 2024187320521442208210860/25/0802-23 від 13.03.2024 на виконання ремонту електроцентробіжного насоса ЗЦН-14БМ;

18. Контракт ПАТ «ІЛ» № 2024187321051442208210860/761/14544 на капітальний ремонт повітряного гвинта ремонт АВ-68І сер.04А №Н091420016;

19. Контракт з ПАТ «ОАК» № 2224187322781442208225377/СУ-КЦ7020083 від 15.09.2022:

- виконання робіт із заміни БІМСів 81.0300.М.001.001, 002 на літаку СУ-25СМ № 25508110331;

- виконання робіт із заміни вузлів кріплення траверси 81.0230.2102.900, 81.0230.2103.900 на вузли 81.0230.8102.900, 81.0230.8103.900 відповідно до технології бюлетеня № 111.7.0.0650.02 (Т8-6БД) і виконання робіт за бюлетенем 111.1.0.0575.2 (51/081-538БД) «Установка прокладок між траверсами передньої ноги шасі та підлогою кабіни і заміна куточків, приварених до підлоги кабіни, у разі виявлення тріщин на них» на літаку СУ-25СМ № 25508110357;

20. Контракт з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мясичева) № 1821187324101442209201989/10/0802-19 від 22.05.2020 на виконання робіт з усунення дефектів, несправностей і пошкоджень на літаку Ан-26 №9209 відповідно до актів технічного стану № ТА-26-17-45 від 17.07.2017 р. та № ТА-26-19-45 від 27.06.2019;

21. Контракт з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мясичева) № 1619187323901442208022953/06/0802-19 від 19.06.2020 на виконання робіт із ремонту агрегатів літака;

22. Контракт з ТОВ «НПК «Штурмовики Сухого» № 2224187322781442208225377/ШС/938-2024 від 25.04.2024 на виконання робіт із відновлення справності літака Су-25СМ №25508110553, 25508110360;

23. Контракт з ТОВ «НПК «Штурмовики Сухого» № 2224187322781442208225377/ШС/931-2024 від 08.04.2024 на виконання робіт за бюлетенем №111.6.0.0645.02 (Т8УБ-220БД) «Топливна система – Заміна вкладок ППУ-30-100 у крилевих, підвісних баках і в центроплані» та відповідно до вказівок В.о. НІАС КВВС ГК ВКС від 30.12.2022 р. № 603/8/13717;

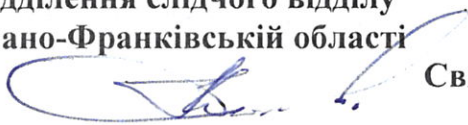
24. Договір з ПАТ «Іл» (філія ПАТ «ІЛ» – ЗМЗ ім. В.М. Мясичева) № 2024187321051442208210860/19/0802-23: Сервісне обслуговування літаків типу Іл-22 у процесі експлуатації в рамках життєвого циклу для потреб Міністерства оборони Російської Федерації у 2020–2024 роках.

Таким чином, забезпечуючи виконання контрактів по ремонту військових літаків російської федерації, які беруть участь в бойових діях проти Збройних Сил України, здійснюють ураження цивільної інфраструктури України, Бурдуленко О.В. надала допомогу державі-агресору, збройним формуванням та окупаційній адміністрації, підтримала їх дії, спрямовані на завдання шкоди Україні, передала матеріальні ресурси збройним формуванням держави-агресора.

За таких обставин, Бурдуленко О.В. підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації і підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора; добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Бурдуленко О.В., за сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Івано-Франківській області
полковник юстиції

Святослав МЕЛЬНИК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
начальник відділу
Івано-Франківської обласної прокуратури

Б

Богдан БУРАК